

Koos van der Avoird (rechts) en Jan Dirk van der Tol: 'Goede afspraken gemaakt'

In gesprek met de burenen

De lelieteelt is niet nieuw in Nederland. Hoe de omgeving ernaar kijkt, is de laatste jaren echter wel veranderd. Na een uitzending van het TV-programma Zembla vorig jaar en een incident met het verstuiven van metam-natrium is de kritiek op het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen stevig toegenomen. Leliekwekers ervaren meer tegenstand. Hoe ga je daar als kweker mee om? BloembollenVisie ging hierover in gesprek met kweker Koos van der Avoird en buurman Jan Dirk van der Tol.

Tekst: Monique Ooms
Fotografie: René Faas

UITNODIGING

Na de uitzending van Zembla en het stuifincident bij een collega-teler – waarbij grondontsmettingsmiddel metam-natrium met het zand mee over een woonwijk uitwaaierde – merkte Koos dat er meer weerstand ontstond richting de lelieteelt. “Wij zouden een stuk land huren in Gaasterland en de buurt verweerde zich. Ook de regionale krant pikte het op en de lelieteelt kwam regelmatig negatief in het nieuws.” Koos besloot de omwonenden van het desbetreffende perceel uit te nodigen voor een informatieavond. “Profytodsd gaf tekst en uitleg over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, ik vertelde over het bedrijf en gaf een rondleiding.” De avond verliep niet vlekkeloos. “Er was een groepje felle tegenstanders dat niet wilde praten, alleen zijn ongenoegen wilde uiten. Dat drukte wel een stempel. Toch waren de meeste omwonenden blij dat wij dit initiatief namen. Sindsdien is het contact beter.”

Van der Avoird Bloembollen uit Lemmer teelt al zo'n dertig jaar lelies. “Wij telen zo'n 75 hectare lelies; in Lemmer, in de Noordoostpolder en in Gaasterland. Wij hebben goed contact met de directe burenen hier in Lemmer; af en toe maken we een praatje en ze komen tijdens het seizoen wel eens op het bedrijf kijken. Dat gaat goed. Met de omwonenden van de percelen in Gaasterland hadden we minder contact: je komt daar om het land te bewerken en vertrekt weer. Doordat je elkaar niet spreekt, weten omwonenden niet wat je aan het doen bent en gaan ze zelf van alles invullen.” Koos begrijpt dat wel. “Onwetendheid maakt onzeker en zorgt voor onrust. Mensen hebben behoefte aan informatie en ze willen graag gehoord worden.”

Koos maakte afspraken met de burenen. “Vier uur voordat wij gaan spuiten, sturen we een sms naar alle burenen. Zij hebben ons mailadres dus via die weg kunnen ze ons altijd bereiken. En wie langs wil komen op het bedrijf, is altijd welkom.”

Jan Dirk van der Tol woont pal naast het perceel waar Koos lelies teelt. “Na alle negatieve verhalen in de pers was ik er eerst op tegen dat Koos hier zou gaan telen. We waren blij met zijn uitnodiging voor de voorlichtingsavond. Daarna is hij bij ons langsgesproken en hebben we goede afspraken gemaakt. Zo zijn de buitenranden van het perceel beteeld met een strook mais en daarnaast is een strook land onbeteeld. Om eventuele drift te beperken, staan de grote lelies aan de buitenkant. Koos werkt met moderne machines die heel precies spuiten, dat stelt ons ook gerust. Deze afspraken werken perfect.”

LUISTEREN

Terugkijkend stelt Jan Dirk dat Koos beter contact had kunnen zoeken met de buurt voordat de onrust ontstond. “Je moet er altijd vanuit gaan dat het publiek jouw product moet kopen. En dat publiek heeft geen boodschap aan normen, wet- en regelgeving, de mensen willen gewoon dat je naar ze luistert. Dat pakt Koos goed op, hij neemt dit serieus.” Als je goed communiceert met omwonenden, kun je een mogelijke bedreiging zelfs omzetten in een kans, vindt Jan Dirk. “Ik werk nu mee aan dit interview en ben bereid om zelf de krant te bellen om te vertellen hoe goed wij het nu geregeld hebben.” Aan het einde van het interview verdwijnen de mannen samen in de schuur: ze blijken ook zakelijk nog iets voor elkaar te kunnen betekenen. Over kansen gesproken...